

[Kristian Kristensen.]

lovens § 64, stk. 3, affattes sådan, at hverken køber eller sælger kan træde tilbage fra handelen, når den først er i gang. Hermed tilsigter man at stille køber og sælger mere lige på handelstidspunktet. Som enhver medalje har imidlertid også denne bestemmelse en bagside. Bagsiden er, så vidt jeg kan se, den, at en eventuel sælger kan være mindre villig til at indlade sig i en handel efter denne bestemmelses indførelse. Derfor opfordrer bestemmelsen, der i øvrigt er værdifuld, fordi den stopper et hul i den gældende lov, til øget effektivitet i vurderingen, så man sikrer, at jord kommer i handelen, hvor den på grund af udviklingen bør og skal i handelen til nye formål, hvilket praktisk talt altid vil sige til byggegrunde.

Dernæst foreslås der betydningsfulde ændringer i § 56. Paragraffen omhandler konjunkturtillægget, der kaldes således, fordi det er det tillæg, man lægger til den gamle vurderingssum. Dette konjunkturtillæg er jo i realiteten et skattefradrag. Konjunkturtillægget til grundbeløbet, altså værdien i 1950, fikseses nu i modsætning til tidligere, hvor det blev udfundet efter vurderingen, og det fastsættes til 55 pct. Endvidere foreslås det, at konjunkturtillægget til forbedringsudgifterne, hvilket jo i denne forbindelse normalt vil sige udgifter til byggemodning, til kloakering af marker og til vej anlæg, at dette konjunkturtillæg til byggemodningsudgifterne beregnes på anden måde end konjunkturtillægget til grundbeløbet. Det her nævnte konjunkturtillæg ville, hvis intet blev ændret ved loven, efter vurderingen nu til efteråret være blevet ca. 60 pct. Det foreslås nu, at det skal fastsættes ikke til 60 pct., men til 10 pct. Men selv disse 10 pct., som efter forslaget er tilbage, betyder i penge og dermed formentlig i indflydelse på byggepriserne langt mere end hele konjunkturtillægget til grundbeløbet, der jo kun udgør nogle få øre pr. m². I erkendelse af, at denne bestemmelse om konjunkturtillægget til forbedringsudgifterne virker uheldigt, foreslår man nu $\frac{5}{6}$ af det fjernet. Erfaringen synes i øvrigt med stor tydelighed at vise, at dette konjunkturtillæg, der jo altså betyder et skattefradrag, ikke kommer fremtidens lejere og ejere af disse grunde til gode, og heller

ikke ham, der foretager forbedringerne. Det er en fidus, der kapitaliseres og indtages af den første sælger, altså af ham, der sælger den uforbedrede grund, ham, der sælger marken til bebyggelse.

I den før fra denne talerstol omtalte handel ude fra Ballerup, hvor et areal på 9,1 ha blev solgt for 770 000 kr., betyder den nævnte bestemmelse i loven, med 60 pct. tillæg til byggemodningsudgifterne fuldt kapitaliseret, ca. 400 000 kr., altså mere end halvdelen af hele købsprisen. Men selv de 10 pct., der efter forslaget bliver tilbage, ville i den pågældende handel have betydet 60 000-70 000 kr., og jeg spørger mig selv, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister: hvorfor ikke gøre dette skridt fuldt ud? Når man nu erkender, at denne bestemmelse virker uheldigt, og når det er baggrunden for at fjerne de $\frac{5}{6}$ af dens betydning, hvorfor så ikke tage skridtet helt ud og tage denne bestemmelse ud af loven? Vi kan ikke sikre os for stærkt, at det, vi her foretager os, får en virkelig og iøjnefaldende betydning i form af et fald i byggegrundspriserne. Også her forekommer det mig, at det Ibsenske motto må gælde: hvad du gør, gør fuldt og helt og ikke stykkevis og delt.

Ændringen i § 69 er dels en forenkling, dels en ajourføring, og jeg har ikke særlige bemærkninger at knytte til den.

Det er, som det er blevet sagt af tidligere ordførere, ikke første gang, det høje ting lovgiver om disse problemer. Erfaringen viser, at det er et vanskeligt område, vi her arbejder med. Ræsonnementet, der ligger til grund for de foreslåede ændringer, navnlig ændringen til § 56, den store reduktion i skattefradraget, er det — må være det — at der under de til enhver tid givne forhold er en vis pris, der kan opnås for den byggemodne eller den bebyggede grund. Der er en vis årlig renteudgift, som de mennesker, der skal overtage hus eller grund, kan, vil og tør påtage sig, og når der nu åbnes mulighed for, at det offentlige kan opkræve en større del af denne rente, vil det resultere i, at han i den anden ende af kæden, han, der sælger marken til bebyggelse, bliver nødt til at sælge den til en billigere pris end nu.

Da de foreslåede ændringer betyder flere kroner pr. m², vil det efter al menneskelig